

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2023. február 2.
(csütörtök)**

Szepesy László

ŐRIZKEDJETEK A HAMIS PRÓFÉTÁKTÓL

Énekek: 229, 370

Alapige: Máté 7,15-16a

„ŐrizkedjeteK pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belől ragadozó farkasok. Gyümölcseikről ismeritek meg őket.”

Imádkozzunk!

Hálát adunk Neked, jó Pásztorunk, megváltó Úr Jézus Krisztusunk, azért, hogy Te eljöttél, és életedet adtad a Te juhaidért. És igazából már az is, hogy juhaid lehetünk, a Te kegyelmed, hiszen az Igében beszélsz arról, hogy elküldesz bennünket a farkasok közé, más emberek közé. Mi magunk is farkas természettel születünk, és csak a Te újjászült kegyelmed által válhattunk a Te nyájad tagjaivá, és csak azért követhetünk Téged, és hallhatjuk a Te szavadat, és követhetjük azt, mert Te könyörültél rajtunk, és szerettél minket. Add, Urunk, hogy erről ne feledkezzünk el sosem, hogy naponként hálásak lehessünk ezért a megtartó kegyelmedért, szeretetedért.

Bocsáss meg ugyanakkor azért is, amit az Ige mond, hogy mi eltévelyedünk újból és újból. Gyakran szorulunk arra, hogy utánunk jöjj, megmentes bennünket. De köszönjük azt, hogy ezt a mentő szeretetedet is megtapasztalhatjuk, hosszútűréseidet, türelmedet.

Kérünk, hogy áldd meg ezt az együttlétünket. Add, hogy valóban hallhassuk a Te nyájadként a Te szavadat, de kérünk, segíts, hogy ne csak az ige hallgatói, hanem annak megtartói is hadd lehessünk. Ezért kérjük, hogy

ŐRIZKEDJETEK A HAMIS PRÓFÉTÁKTÓL

a Szentlélek munkálja bennünk a hitet, amelyből származhatnak mindazok a jócselekedetek, amelyek Téged dicsőítenek. Ismered szívünk állapotát, milyen volt a mai napunk, milyen a mögöttünk lévő időszak, mi az, ami forr, izzik bennünk, mi az, ami örömet ad, ami hálaadásra indít. Kérünk, hogy egyen-egyenként szóljál hozzánk, és hogy amit mondasz, azt vegyük komolyan, ha aktuálisnak érezzük, ha nem, hadd vegyük a Te parancsolatodként, és segíts ezért aszerint élnünk, Téged követnünk.

Így áldj meg bennünket igéddel, Szentlelked munkájával. Kegyelmedből kérünk, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

Míg 100 évvel ezelőtt a televíziózás még gyerekcipőben járt, és az információ csak néhány csatornán keresztül jutott el az emberekhez, addig napjainkban az internet behálózta az egész világot, és szinte bármiféle információhoz segít hozzáférnünk. A Covid-járvány alatt sokan felfedezték ennek lehetőségét, fiataljaink, az újabb generációk pedig szinte el se tudják képzelni mindennapi életüket az internet nélkül. Valaki egyszer úgy fogalmazott találóan, hogy az információ-özönvíz korát éljük. Minden csatornán keresztül az emberre zúdítják az újabb és újabb híreket, reklámokat, különféle propagandát, tanításokat, amelyek gyakran – valljuk be – túl is terhelnek bennünket, a ránk zúdított információ mennyisége meghaladja a befogadóképességünket. Veszélyes is lehet ez a folyamatos informálódás, hiszen elvonja figyelmünket a hétköznapi és körülöttünk zajló dolgoktól, és azok felé fordítja, amelyek gyakran kevésbé érintenek minket.

Miért beszélek erről? Azért, mert alapigénkben Jézus Krisztus olyan hamis információk terjedésére figyelmeztet minket, amelyek a széles útra terelhetnek embereket, és a kegyesség, vallásosság látszata alatt a kárhozatra juttatnak sokakat. Bár igénkben Urunk a hamis prófétákról beszél, és arról, hogy személyesen hogyan ismerhetjük fel őket, napjainkban azonban nehezebbé vált ez a dolog, amiről Krisztus beszél. Miért? Mert a különböző tévtanításokat, eretnokségeket nemcsak személyes beszélgetésen keresztül lehet terjeszteni – mint Jézus korában –, hanem már számtalan más módon is. Keresztyénnek mondott, de valójában hazugságokkal vagy féligazságokkal teletűzdelt könyvek tömkelege kapható a boltokban a mai napon, saját nyelvünkön is. Az interneten pedig szinte mindenféle tanítás elérhető, amelyet alig néhányan vizsgálnak csak meg. Természetesen néhány lelkiismeretes, Úrtól elhívott tanító igyekszik ezeket is nyomon követni, különféle cikkekkel, kritikákkal véleményezni, hogy segítsék Isten hívó népét, de a hívők jó része minden ellenőrzés nélkül fogyasztja ezeket a lelkünkre és szívünkre egyaránt káros táplálékokat. Amikor tehát Krisz-

tus arra szólít fel, hogy őrizkedjetek, akkor nekünk oda kell figyelniünk arra, hogy honnan származnak azok a tanítások, igemagyarázatok, amelyeket hallgatunk és olvasunk.

Itt azonban több akadályba is ütközhetünk, amikor próbálnánk ellenőrizni az információt. Először is sok hamis prófétát az ember nem ismer személyesen, így nehezen tudja a krisztusi szempontok szerint megpróbálni, megvizsgálni őket. Már pedig a gyümölcsvizsgálat, amire Krisztus felszólít bennünket, hogy „*gyümölcsöikről ismeritek meg őket*”, nehéz egy több ezer kilométerre, vagy a Föld túlsó oldalán élő tanítóval kapcsolatban megtenni. De ha én csak a könyvét vagy egy internetes ige hirdetését hallok, akkor hogyan vizsgáljam meg a szerző életét?

További nehézséget jelent az is, ha már ez a hamis próféta meghalt, de a tanai még mindig terjednek. Mint pl. Charles T. Russel igemagyarázatai, aki egyik alapítója volt az Órtorony Társaságnak, azaz a Jehova Tanúi néven ismert szektának. Az ő életét mi már nem tudjuk megvizsgálni, és különféle, egymásnak ellent mondó beszámolók maradtak fenn azzal kapcsolatban, hogy ő a gyakorlatban hogyan is élt. Mit tegyünk az említett esetekben?

Röviden néhány igei szempontot vegyünk figyelembe, amelyek által utat mutat nekünk mennyei Atyánk ezekben a helyzetekben is.

1. Isten népe számára szolgálókat rendelt, hogy a gyülekezet, a Krisztus-test együtt tudjon növekedni. Ezek a tanítók mindig is kötődnek a gyülekezetekhez, nem tőlük függetlenül élnek, hiszen ők is a Krisztus-test tagjai, és mert a keresztyén élet nem csupán beszéd, hanem odaszánt élet, amely testvéreink szolgálatát is jelenti. Életüket a gyülekezet tagjainak ugyanúgy látniuk kell, mint ahogyan beszédüket hallhatják. Gyülekezet-független tanító tehát nincs a Biblia szerint! Még maga Pál apostol is gyakran hivatkozott egyrészt az antiókhiai gyülekezetre, mint küldő gyülekezetére, másrészt leveleiben arra mutatott rá többször is, hogy a gyülekezet tagjai mint látták őt forgolódni, szolgálni, látogatni, beszélgetni, stb., tehát hogy mint tanító, hogy vett részt a gyülekezet életében. Ha még az apostol is teljes életével akart tanítani, akkor el kell határolódnunk az olyan tanítóktól, akik csak könyveken vagy interneten keresztül akarják terjeszteni saját gondolataikat, de nincs saját gyülekezetük. Első kérdésünk tehát mindig az legyen, amikor egy új tanítóról hallunk, hogy melyik gyülekezethez tartozik, hova jár, kihez tartozik, ki az, aki mögötte áll.

2. Tanításukat mindenképpen össze kell vetni a Szentírással, hiszen hitünk alapja nem az emberi tanítás, hanem Isten ígéje. Pál apostol ezt írta a 2Korinthus 11,2-5-ben: „*Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé. Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságá-*

ŐRIZKEDJETEK A HAMIS PRÓFÉTÁKTÓL

val megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől. Mert hogyha az, aki jó, más Jézust prédikál, akit nem prédikáltunk, vagy más lelket vesztek, amit nem vettetek, vagy más evangéliumot, amit be nem fogadtatok, szépen eltűrnétek. Mert én azt gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál”. Pál tehát arra hivatkozik, hogy amit ő tanított, amit Isten általa kijelentett, attól nem szabad eltérni, azaz Isten ígéjétől. Azzal kell összevetni minden más tanítást. Ő ezt annyira komolyan vette, hogy a Galata 1,8-ban egyenesen azt mondja: *„De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok.”* Még magára is átkot kér, hogyha eltérne a korábbi tanításától, annyira komolyan veszi, hogy az Isten ígéje volt. Isten ígéjének tehát egyetlen tanítás sem mondhat ellent. Ez mindig egy próbakő az új tanításokkal kapcsolatosan.

3. Mindemellett szem előtt kell tartanunk azt a szempontot is, hogy a gyülekezeten kívülről érkeznek hamis tanítások, amelyekkel már korábban más gyülekezetek találkoztak és küzdöttek. Ilyenkor figyelembe kell vennünk azt, hogy más gyülekezetek megvizsgálták-e már ezeket a tanításokat, más tanítók összevetették-e az Igével a hamis próféták szavait, és az ő megállapításaik segítséget jelenthetnek nekünk is. Az egyház, mint gyülekezetek közössége, együttesen is védekezhet a tévtanításokkal szemben, ami egyébként feladata is lenne (még ha napjainkban el is hanyagolja ezt). Hitvallásaink olyan mércék, szűrők lehetnek az Ige magyarázatát illetően, amelyen sok tévtanítás fennakad. Ezért is jó ismerni hitvallásainkat, mert jól összefoglalják a Biblia tanítását.

Még sok más szempontot ad nekünk az Úr ezzel a dologgal kapcsolatban, de mivel nem ez a fő témánk, ezért térjünk rá mai igénk magyarázatára, azokra az ismertetőjelekre, amelyekkel Krisztus leleplezi a hamis apostolokat.

Urunk először is arra szólít fel minket, hogy őrizkedjünk a hamis prófétáktól, amely a *„mindent megpróbáljatok”* gyakorlati megvalósítását jelenti, azt, hogy semmit se fogadjunk el idegenektől minden gondolkodás nélkül, hanem fordítsunk időt, figyelmet a különféle tanítások megvizsgálására. Ha hanyagok vagyunk ebben a dologban, nagy veszélynek tesszük ki magunkat – figyelmeztet Krisztus. Sokan úgy gondolják, hogy ők teljesen védve vannak ettől. Csak azoknak kell félniük, akik szektákba vagy különféle kisegyházakba járnak. Pedig sajnos református egyházunkban is sok tévtanítás terjed. Hogy csak egy példát mondjak: többektől hallottam már, hogy mindenki üdvözülni fog, még az ördög is. Ez egyértelműen, még csak megcáfolásra sem méltó tévtanítás, mert az Ige határozottan mindenhol ellent mond ennek. Sokan gondolják, hogy ez nem egy olyan veszély,

amelyet komolyan kellene venni, márpedig igenis az, mert ha Krisztus azt mondja, hogy őrizkedjünk, akkor ne becsüljük le az Ő figyelmeztetését, hanem vegyük nagyon is komolyan azt. Ő jobban tudja nálunk, hogy minek van kitéve az Ő népe. Urunk az Újszövetségben többször is figyelmeztetett minket erre az éberségre. A 2Timótheus 4,3-5-ben pl. ezt olvassuk: *„Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök; És az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez odafordulnak. De te józan légy mindenekben, szenvedj, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd”* – mondja az apostol Timótheusnak. E szerint tehát az utolsó időkben – amiben most is élünk – az emberi gögösség és kevélység gyakran mutatkozik meg abban, hogy az emberek még az evangélium hirdetőit is lenézik; attól, aki számukra nem tetsző dolgokat tanít, elfordulnak; és ahhoz, aki számukra tetsző dolgokat tanít, odafordulnak. Az igehirdetők keresésének fő szempontja nem az Igéhez való ragaszkodás lesz – mondja Pál –, hanem saját kívánságaik. Nem akarják magukat az Igének alávetni, hanem az igemagyarázatot vetik alá saját elképzeléseiknek és kívánságaiknak. Komolyan kell vennünk ezt a figyelmeztetést.

Ugyanezt erősíti meg a 2Péter 2,1-2 is, ami szerint: *„Valának pedig hamis próféták is a nép között, amiképpen tiköztetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnekségeket fognak becsempészni, és az Urat, aki megváltotta őket, megtagadván, önmagokra hirtelen való veszedelmet hoznak. És sokan fogják követni azoknak romlottságát; akik miatt az igazság útja káromoltatni fog.”* Itt is hangzik a figyelmeztetés: *„sokan fogják követni azoknak romlottságát”*, azaz népszerűek lesznek ezek a tévutak. Amíg Pál a saját lelkész választás szempontjaira hívja fel a figyelmünket, addig Péter apostol által a súlyos következményekre figyelmeztet minket Isten. Nem lehet csak úgy, tetszésünk szerint más evangéliumhoz és más tanítóhoz térni. Aki mást vall, mint hogy Jézus Krisztus áll a középpontban, az megtagadja Őt. Ez önmagában véve a legsúlyosabb tett, ami ítéletet von maga után, hiszen azt olvassuk: *„önmagokra hirtelen való veszedelmet hoznak”*. Tehát itt nem elméleti igazságokról van csupán szó, olyan szócátákról, amelyek kevés hatással vannak a mindennapjainkra, hanem Isten komolyan figyelmeztet: az Ő megtagadása vagy a Hozzá való hűség a tét, amelynek nagy veszedelem lehet a vége. Komolyan kell tehát vennünk, hogy napjainkban is hamis prófétákon keresztül támad minket az ellenség, ami miatt folyamatosan, éberén kell őrködnünk.

Érthető azonban, hogy nem mindenkinek van erre ideje, ereje vagy megfelelő bibliaismerete, tudása minden tanítást és tanítót megvizsgálni. Mindenkinek megvan a maga munkája, családjá, és hát akkor hogy jut idő

ŐRIZKEDJETEK A HAMIS PRÓFÉTÁKTÓL

még milderre is? Ezért is fontos, Testvérek, hogy Urunk gyülekezetekben gondolkozik, Krisztus-testekben, és ezekbe a gyülekezetekbe az Úr mindig rendel olyanokat, akiknek külön is ez a szolgálata. A lelkipásztorok és presbiterek közös feladata ez az őrködés. Ahogyan a testnek is van egy védelmi hálója (az immunrendszer), ugyanígy a gyülekezeteknek és egyháznak is kell lennie. Fontos, hogy a testben ez működjön, különben ki leszünk téve sokféle lelki nyavalyának és betegségnek.

De menjünk tovább, és tegyük fel a kérdést: mi jellemző a hamis apostolokra, mit árul el róluk Krisztus. Először is azt, hogy „*juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belől ragadozó farkasok*”. Mit jelent ez? Több dolgot is.

Először is képmutatást, mai szóval így mondanánk: köpönyegforgatás. Báránynak akarnak látszani kívülről, de belül valójában ragadozó farkasok. Ez annyit jelent, hogy eljátszák azt, hogy ők hívők, istenfélő emberek. Sajnos a kegyes nyelvezetet, azt, ahogyan a hívők egymás közt szoktak lelki dolgokról beszélni, meg lehet könnyen tanulni. Ne áltassuk magunkat, Testvérek, hogy csak a hívők tudnak biblikus nyelven beszélni. Még sajnós az imádkozást is el lehet sajátítani. Ha valaki sokat hall másokat imádkozni, előbb-utóbb maga is meg tud ilyen gondolatokat fogalmazni, illetve hallott gondolatokat fel tud idézni, és össze tud rakni egy imádságot. Ahogyan azt is utánozni lehet, amit a hívők tenni szoktak. A cselekedeteiket, mint pl. különféle szolgálatokat (adakozás, takarítás, betegek meglátogatása, stb.) egy idő után meg lehet tanulni, lehet utánozni anélkül, hogy valaki újjászületett hívő lenne. Gondoljunk a farizeusokra is, akiket pedig aztán a nép közül sokan példaképeknek tartottak, holott Krisztust gyűlölték, tanítását nem követték, sőt nagyon sok esetben Ellene mondtak. Ma már kegyes embernek tettetni magunkat nem nehéz dolog. Sokan még saját magukat is becsapják, mert azt hiszik, hogy mivel a beszédük, tetteik olyanok, mint a hívőké, ezért már ők is azok. Pedig attól még, hogy keresztyén szokásokat veszünk fel, még nem leszünk azzá. A képmutatás tehát az első jellemzője a hamis prófétáknak, amit itt Krisztus leleplez. Olyanoknak látszanak, mint a bárányok, de nem azok.

A második ismertetőjele a farkasoknak az, hogy még soha nem találkoztak a Pásztorral, Jézus Krisztussal. Pedig a keresztyénség lényege ez: az Úrral te naponként, élő hit által kapcsolatban vagy, és Vele együtt élsz. E nélkül hiába adjuk ki magunkat juhoknak, teszünk vagy mondunk bármit is, vagyunk ott a nyájban, a gyülekezetben, e nélkül semmik vagyunk. Az 1Korinthus 13, a szeretethimnusz ilyen szempontból is figyelmeztetés lehet számunkra: ha szeretet, ha Krisztus nincs bennem, semmi vagyok, áldozathozatalomnak semmi haszna nem lesz. A farkasok tehát nem találkoztak a Pásztorral, hiszen akkor már lelepleződtek volna, mert lehet,

hogy a juhokat, minket be lehet csapni, de a juhok nagy Pásztorát nem, Ő átlát a báránybőrön.

Az után azt mondja róluk Krisztus, hogy legbelül az ilyen emberek valójában farkasok. Nemcsak bűnös, újjá nem született szívükről beszél, hanem céljaikról és vágyaikról is. Farkastermészetük sok mindenben megnyilvánul, hiszen attól még, hogy egy farkas báránybőrt húz magára, nem fog tudni bárány módjára tenni sok mindent, mert nem lesz báránnyá. Az előbb arról beszéltem, hogy különféle szokásokat lehet utánozni. Ez a felszín. Amiről most van szó, az viszont azt jelenti, hogy van valami, amit még a farkas sem tud megtenni, hiába van rajta a báránybőr, de nem tud bárány lenni. Olyan dolgok, amelyek a bárány voltunk lényegéhez tartoznak. Egyetlen példát hadd mondjak: az, hogy mivel táplálkozik egy bárány. Egy farkas sem enni, sem inni nem tud úgy, és nem tudja megenni azt, amit egy bárány, és nem is elégszik meg azok táplálékával. Az Isten igéjével való naponkénti táplálkozást nem ismeri egy farkastermészetű ember, és nem is elégíti meg úgy, mint egy juhot. Továbbá farkas természete miatt nem lesz szelíd és vezethető, hosszú távon semmiképpen sem. Lehet, hogy a saját érdekei miatt egy ideőre csatlakozik a nyájhoz, de nem fog azonnal engedelmeskedni, mert nem érti, hogy mit mond a Pásztor. Ő csak a juhokat látja, hogy azok mit tesznek, de a Pásztorát nem érti. A természete vad marad. És ez számtalan alkalommal leleplezi a farkasokat.

Továbbá Krisztus azt is hangsúlyozza, hogy az ilyen farkasok ragadozók. Ezt a jelzőt használja rájuk. Szó szerint az a vágyuk, hogy elragadjanak valamit vagy valakit a nyájból. Ez magától értetődő dolog. Ha ugyanis nem azért vannak a nyájban, hogy a Pásztorral együtt éljenek, és Őt kövessék, akkor valami vagy valaki más kell nekik a nyájból. Arra van szükségük, ami a nyájé, ami a nyájhoz tartozik. Ez lehet akár a nyáj szeretete, figyelme, közössége. Többen ezért jönnek a gyülekezetbe. Vannak azonban ennél mohóbb farkasok is: olyanok, akiknek a gyülekezet anyagi javai keltenek: támogatásért jönnek, segélyért, de az igazi kincs, az Ige és Krisztus személye maga nem kell nekik, pedig ez a gyülekezet egyetlen, nagy, drága kincse. Vannak, akiknek csak a fizikai segítség kell, szociális segítségnyújtás, vagy a keresztyének segítőkészségét akarják valahogy kihasználni. (És nem arról van szó, hogy nem lehet segítséget kérni, és nekünk ne kelene segítséget nyújtanunk, hanem arról, hogyha valakinek csak ez kell, és nem is akar hallani Krisztusról.) A hamis prófétáknak hívott farkasok pedig bárányokat akarnak elragadni a gyülekezetből. Követőket gyűjtenek, akiknek vezetői lehetnek. Céljuk, hogy a bárányt a Pásztor és testvéreik ellen fordítsák, hogy kiragadhassák őket a nyájból. Nem a nyájért, hanem a nyáj ellen buzgólkodnak, saját érdekeiket nézik csupán. Pál apostol is ezt mondja a Galata 4,17-ben: „Nem szépen buzgólkodnak érettetek, sőt min-

ÓRIZKEDJETEK A HAMIS PRÓFÉTÁKTÓL

ket ki akarnak rekeszteni, hogy mellettük buzgólkodjatok”. Saját nyáj létrehozása a lényeg, a saját érdekeik miatt. A farkasok fő célja tehát nem az, hogy beilleszkedjenek Isten népe közé, hanem hogy onnan ragadjanak el juhokat. Ezt úgy szoktuk mondani, hogy a gyülekezetekből „halásznak”, fiatalokat és másokat is. Itt Budapesten is van jó néhány ilyen gyülekezet és tévtanító. Mindezt természetesen nyíltan nem hangoztatják, és nem ezzel jönnek be a gyülekezetbe, hanem képmutatóskodnak, de a valódi céljuk ez, és ez idővel le is lepleződik, mert ott fogják hagyni a nyájat, hogy a magukét megalapítsák.

További dolgokat árul el róluk Krisztus azzal, hogy hamis prófétáknak hívja őket. Ez annyit jelent, hogy prófétának, azaz Istentől megbízott igehirdetőknak vallják magukat, pedig csak önjelölt tanítók valójában, magukat tették tanítókká, nincs meg az elhívásuk az Úrtól. Ne csodálkozzunk ezen, hiszen maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát azért, hogy sokakat elhitessen. Ugyanígy tesznek az emberei is: Isten követeinek adják ki magukat, pedig nem hívta el őket, mivel nem is ismerik Őt valójában, nem is szól hozzájuk, azaz nem az Ő üzenetét adják tovább, hanem csak a saját gondolataikat hirdetik. Hogyan csapják be a nyájat? Úgy, hogy magukban kitalálnak valamit, és igéket hoznak gondolataik alátámasztására, pedig fordítva kellene tenniük: az Igét tanulmányozva, azt megértve kellene Istentől elkérniük az Ő üzenetét, és annak kellene alávetniük saját gondolataikat és életüket. Nem mindegy, hogy az én gondolataimnak van az Ige alávetve, és azt eszközként használom, vagy az Igének vetem alá teljes valómat, és azt hirdetem. Mivel nem Isten hívta el őket, ezért Ő nem is munkálkodik a hamis prófétákkal együtt. A próféta kifejezés azonban túl is mutathat az egyszerű lelkipásztori feladatokon és szolgálatokon. A próféták a hívő nép lelki vezetői voltak saját korukban. Sok hamis próféta ugyanezzel az igénnyel lép fel napjainkban. Az egyháztól elszakadva saját közösséget, gyakran kiségyházat, szektát hoznak létre, hogy annak vezetői lehessenek. Többen közülük nemcsak igemagyarázók, hanem prófétaként új jövendöléseket adnak (gondoljunk pl. a Krisztus visszajövetelének időpontjával kapcsolatos próféciákra, a múlt század is tele volt velük, az azelőttiek is; a mai kiségyházak gyökerei ezekben rejlenek, akár az adventista, akár a Jehova tanúi egyháznak). Gyakran azonban ezzel sem elégszenek meg, hogy ők valami újat jelentenek ki, hanem Isten igéje mellett arra hivatkoznak, hogy hozzájuk az Úr külön szólt, és valami teljesen újat, egy új könyvet vagy valami mást jelentett ki. Így született meg pl. a mormonok könyve, vagy híres szektaalapítók mai napig használt könyvei és igemagyarázatai (csak hogy egyet említsek: Ellen G. White-é). Mindezek tekintélye gyakran kimondatlanul is vetekszik a Szentírásával, és gyakran fontosabb is annál. Legyünk nagyon óvatosak ezekkel, és kerüljük őket.

Krisztus figyelmeztetése ezekre is vonatkozik. Legyen gyanús az számunkra, ha egy tanító eddig felfedezetlen bibliai igazságokat hirdet. Ne higgyük, hogy a Szentlélek csak 2000 év eltelte után jelent ki valamit számunkra, hívó elődeink elől pedig mindvégig rejtve tartotta. Hiszen az új tanítás ezt jelenti: hívó elődeink rosszul tudták, értették az Igét.

Továbbá azt is mondja Krisztus, hogy hamisak ezek a próféták. Azaz tanításuk igaznak tűnik, pedig valójában hamis, azaz Isten igéjével ellentétesek. Hiszen Krisztus maga mondja ki a János 17,17-ben: *„a te igéd igazság”*. Ezzel ellentétben az ilyen álpróféták a hazugságot képviselik, bár hozzá kell tennünk, hogy nem fekete-fehér módon. Azaz: az igazságból is sok gondolatot vesznek át, hogy azokkal rejtsék el tévtanításaikat és félrevezető gondolataikat. Ezért nehéz felismerni őket, mert sok biblikusnak tűnő gondolat hagyja el a szájukat, és ezek közé rejtik a saját nézeteiket. Pál komolyan figyelmeztet minket ennek veszélyére, amikor a Galata 1,8-10-ben a következőt mondja: *„De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok. Amint előbb mondtunk, most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen. Mert most embereknek engedek-e, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-e tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék”*. Nagyon megfontolandó útmutatás. A hamis próféták tanításait összevetve tehát a Szentírással, lelepleződik hamis természetük, ami bár eleinte lehet, hogy csak apró eltérésnek tűnik az Igétől, hosszú távon azonban nagyon távol vihet minket Krisztustól.

Végül pedig Krisztus egy másik ismertetőjelet ad nekünk, amikor azt mondja: *„Gyümölcsseikről ismeritek meg őket”*. Erről majd vasárnap szeretnék bővebben beszélni, mivel nagyon tág téma, és érdemes elidőznünk rajta, most csak elég annyit mondanunk, hogy itt életük alapos megvizsgálásáról van szó. A megismeritek kifejezés – *„gyümölcsseikről ismeritek meg őket”* – ugyanis ezt jelenti: nemcsak távolról nézem a fát, hanem közelről, azaz megláthatom gyümölcsseit is. Ezek a gyümölcsök egyrészt a cselekedeteiket, életüket, Igének való engedelmességüket jelentik, másrészt viszont a tanításukat is. Mert egy tanítónak nemcsak a beszéde fontos, hanem a példaértékű élete, az, hogy ő maga is aláveti magát Isten igéjének, és a szerint igyekszik alakítani mindennapjait és döntéseit. Fontos ismertetőjel ez, amit sajnos napjainkban gyakran mellőzünk, arra hivatkozva, hogy életünk a privát szférába tartozik, senkinek semmi köze ahhoz, hogy mit teszünk a gyülekezeten kívül. Pedig Krisztus pont erre mutat rá, hogy az Ő szolgájának lenni nemcsak beszédet jelent, hanem odaszánt életet is.

Látjuk tehát, hogy Urunk hogyan akarja leleplezni a hamis prófétákat, és akar minket felkészíteni, hogy mikre figyeljünk oda, és hogyan fogad-

ŐRIZKEDJETEK A HAMIS PRÓFÉTÁKTÓL

junk bármiféle új tanítást. Higgyünk Neki, hogy napjainkban is vannak ilyenek, legyünk óvatosak, vizsgáljuk meg lelki táplálékunk forrását, és adjunk hálát, ha gyülekezetünkben vannak olyanok, akik folyamatosan védenek bennünket a farkasokkal szemben. Bízunk magunkat hűségese Pásztorunkra, Jézus Krisztusra, aki meg tud őrizni minket, és meg tud védeni bennünket a farkasoktól, és kies legelőkre és hús vizű folyókhoz terel bennünket, ahogy Dávid azt örömmel megvallja a zsoltárban. Mert Ő így is véd, így is gondoskodik rólunk.

Imádkozzunk!

Köszönjük Neked azt, Úr Jézus Krisztus, hogy amikor néped tagjaivá tettél bennünket, akkor azt ígérted nekünk, hogy mindenekben védesz minket. Nem attól, hogy fájjon, nem attól, hogy ne legyen szenvedés, nem attól, hogy ne legyen kísértés, hanem attól, hogy megőrizöl minket az üdvösségre, tanítasz bennünket, és akik Téged követnek, azok számára az Ige fegyver is lehet. Köszönjük, hogy fel akarsz készíteni bennünket a hamis tanítások és próféták ellen is, és felhívod a veszélyre a figyelmünket ilyen egyértelmű módon is, ahogy az Igében fogalmazol.

Bocsásd meg kicsinyhitűségünket, amikor azt hisszük, hogy mi mentesek vagyunk ettől, bocsásd meg, amikor kitesszük magunkat, minden elővigyázatosság nélkül különféle tanításoknak, ismeretlen igehirdetőknél, és így sem követünk Téged. Köszönjük, hogy mindezekre rámutatsz. Szeretnénk bűnt is vallani Előtted, mert az ígék, hogy hajlamosak vagyunk elfordulni az igazságtól, és máshoz fordulni, a mi óemberünkre is jellemző. A mi óemberünk sem szereti a Te igazságodat, amely leleplez, amely fájdalmat okoz, mikor bűnre mutat rá, de mégis, köszönjük, hogy Te újból és újból küzdesz velünk, és a mi óemberünket meg akarod öldökölni az igével, amely „*élő és ható, ... és elhat... a velők megoszlásáig*”, és meg akarja ölni az óembert. Kérjük ezért, hogy a Te igédben erősíts meg bennünket, újból és újból magadhoz vond a mi szívünket, életünket.

Könyörgünk, Urunk, hogy akikre ígédet, annak hirdetését bíztad, és a gyülekezet feletti örökösödést, a presbitériumot Te magad erősítsd meg, és Te fegyverezd fel lelkileg a Te igéddel, Szentlelked bölcsességével, világosságával, hogy meglássák, mi az, ami Tőled való, és mi az, ami e világból.

Így köszönjük meg, hogy örökösödsz felettünk személyenként, egyenként is, hisz magunktól már könnyen eltévelyedtünk volna, de Te meg tudsz minket őrizni a Te útjaidon. És köszönjük, hogy gyülekezetként is, egyházként is valóban oltalmazó kezeid alatt élhetünk. Kérünk, hogy segíts újból és újból naponként megalázni magunkat a Te igéd előtt, segíts valóban inkább a saját gondolatainkban kételkednünk, mintsem a Te igéd igazságában. És kérünk, hogy egymás hite által is hadd épüljünk. Köszön-

jük az alkalmat, a testvéri közösséget, a Krisztus-test valóságát, hogy egymás hite által is építessz minket, akár a szeretetteljes testvéri figyelmeztetésben is. Kérünk, adj alázatot ezt valóban szeretettel fogadni, megfontolni.

És kérünk, hogy őrizz mindannyiunkat, egyházunkat is, Te tisztogass bennünket a hamisságtól, hazugságoktól, tévtanításoktól. Szabadíts bennünket az alkalmatlan emberektől, akik nem a Te szolgáid, hanem csak béresek, akik valóban nem az igét, hanem e világ igazságait hirdetik, amely nem azonos a Tiéddel. Kérünk ezért add bölcsességedet egyházunk szolgálóinak, vezetőinek, add, hogy az evangéliumot hirdessék, és Tehozzád irányítsák népedet, juhaidat.

Könyörgünk magyar népünkért is. Te látod azt a sok babonaságot, azt a sok istentelenséget, ami szívünkben lakik. Kérünk, Te adj ébredést, Hozzád térést, megújulást.

És kérünk, hogy készíts bennünket arra, hogy Neked szánjuk életünket már itt, ma, de segíts felkészülnünk arra is, hogy egykor majd szemtől szemben megállunk Előtted, találkozhatunk Veled. Kérünk, hadd legyen reménységünk erre a találkozásra, ne félelem, hanem Benned való bizalom és a kegyelem bizonyossága lehessen és élhessen a szívünkben. Ha még ez nem a miénk, kérünk, akkor adj Hozzád térést, segíts Előtted leborulnunk, Hozzád térnünk. Addig is, amíg ez megtörténik, kérünk, hogy míg visszajössz az ég felhőin át vagy minket veszel magadhoz, hordozz bennünket tenyereden a hitben, őrizz minket alázatosságban, őszinte, testvéri szeretetben és az engedelmes életben. Te adj nekünk előbbre jutást a megszentelődésben, és add, Urunk, hogy valóban szívünk vágya legyen a Te dicsőségedre való élés.

Így kérünk, áldj meg továbbra is minket, és dicsőítsd meg magadat mibennünk és közöttünk. Krisztusért kérünk, hallgass meg!

Ámen.

370. ének

1. Jövel, Szentlélek Úr Isten,
Töltsd bé szíveinket épen,
Mennyei szent ajándékkal,
Szívbeli szent buzgósággal,
Melynek szentséges ereje
Nyelveket egyező hitre
Egybegyűjtte sok népeket,
Kik mondván, így énekeljenek;
Alleluja! Alleluja!

2. Te, szentségnek új világa,
Vezérelj Igéd útjára,
Taníts téged megismernünk,
Istent atyánknak neveznünk.
Őrizz hamis tudománytól,
Hogy mi ne tanuljunk mástól,
És ne legyen több más senki,
Hanem Krisztus, kiben kell bízni!
Alleluja! Alleluja!

3. Ó, mi édes Vigasztalónk,
Légy kegyes megoltalmazónk,
Hogy maradjunk útaidban,
Ne csüggedjünk háborúnkban.
Erőddel elménket készítsd,
Gyenge hitünket erősítsd,
Hogy halál és élet által
Hozzád siessünk hamarsággal!
Alleluja! Alleluja!